

cíl zajistit, aby tento členský stát dodržoval hodnotu právního státu, která je zakotvena v článku 2 SEU, a jsou pro uvedený členský stát závazné v tom smyslu, že je povinen přijmout vhodná opatření k dosažení těchto cílů a náležitě při tom zohlednit na základě zásady loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU zprávy vypracované Evropskou komisí na základě uvedeného rozhodnutí, a zejména doporučení obsažená v uvedených zprávách.

- 2) Článek 325 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 2 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, která byla podepsána v Bruselu dne 26. července 1995, jakož i rozhodnutí 2006/928 musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, podle které jsou rozsudky v oblasti korupce a podvodů v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH), které nebyly vydány v prvním stupni soudním kolegiem specializovaným v dané oblasti nebo v odvolacím řízení soudním kolegiem, jehož všichni členové byli určeni losem, stíženy absolutní neplatností, takže dotyčné věci korupce nebo podvodu v oblasti DPH musí být, případně na základě mimořádného opravného prostředku proti pravomocným rozsudkům, přezkoumány v prvním nebo druhém stupni, může-li použitím této vnitrostátní právní úpravy nebo praxe vzniknout systémové riziko beztrestnosti skutků zakládajících závažné trestné činy podvodu poškozujícího nebo ohrožujícího zájmy Unie nebo obecně trestné činy korupce. Povinnost zajistit, aby za takové trestné činy byly uloženy trestní sankce, které jsou účinné a odrazující, nezprošťuje předkládající soud povinnosti ověřit nezbytné dodržení základních práv zaručených v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, aniž by tento soud mohl uplatnit vnitrostátní standard ochrany základních práv, který by v sobě skrýval takové systémové riziko beztrestnosti.
- 3) Článek 2 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, jakož i rozhodnutí 2006/928 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, podle které jsou rozhodnutí vnitrostátního ústavního soudu závazná pro obecné soudy, za předpokladu, že vnitrostátní právo zaručuje nezávislost uvedeného ústavního soudu zejména na zákonodárné a výkonné moci, jak je vyžadována těmito ustanoveními. Naproti tomu musí být tato ustanovení Smlouvy o EU a uvedené rozhodnutí vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které jakékoli porušení rozhodnutí vnitrostátního ústavního soudu soudci vnitrostátních obecných soudů může založit jejich kárnou odpovědnost.
- 4) Zásada přednosti unijního práva musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, podle které jsou vnitrostátní obecné soudy vázány rozhodnutími vnitrostátního ústavního soudu a z tohoto důvodu a pod hrozbou, že se tím dopustí kárného provinění, nemohou z vlastního podnětu upustit od použití judikatury vycházející z těchto rozhodnutí, přestože mají ve světle rozsudku Soudního dvora za to, že je tato judikatura v rozporu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU, článkem 325 odst. 1 SFEU nebo s rozhodnutím 2006/928.

(¹) Úř. věst. C 288, 26.8.2019.
Úř. věst. C 246, 22.7.2019.
Úř. věst. C 372, 4.11.2019.
Úř. věst. C 54, 17.2.2019.
Úř. věst. C 201, 15.6.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2021 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH v. Agenzia delle Entrate

(Spojené věci C-478/19 a C-479/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb kapitálu – Uzavřené podílové fondy – Otevřené podílové fondy – Investice do nemovitostí – Hypoteční daň a katastrální daň – Daňové zvýhodnění vyhrazené výlučně uzavřeným nemovitostním fondům – Rozdílné zacházení – Srovnatelnost situací – Objektivní kritéria pro rozlišování“)

(2022/C 84/04)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Žalovaná: Agenzia delle Entrate

Výrok

Článek 56 ES (nyní po změně článek 63 SFEU) musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která vyhrazuje nárok na snížení hypoteční daně a katastrální daně pro uzavřené nemovitostní fondy a vylučuje toto snížení u otevřených fondů, jestliže se tyto dvě kategorie fondů nacházejí v objektivně srovnatelných situacích, ledaže je takové rozdílné zacházení odůvodněno cílem omezení systémových rizik na trhu s nemovitostmi.

(¹) Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Spetsializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti HP

(Věc C-724/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský vyšetřovací příkaz – Směrnice 2014/41/EU – Článek 2 písm. c) bod i) – Pojem ‚vydávající orgán‘ – Článek 6 – Podmínky pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu – Článek 9 odst. 1 a 3 – Uznání evropského vyšetřovacího příkazu – Evropský vyšetřovací příkaz směřující k získání provozních a lokalizačních údajů v souvislosti s telekomunikačním provozem, který vydal státní zástupce, kterého vnitrostátní akt provádějící směrnici 2014/41 označuje jako ‚vydávající orgán‘ – Výlučná pravomoc soudce u obdobného vnitrostátního případu k nařízení vyšetřovacího úkonu uvedeného v tomto příkazu“)

(2022/C 84/05)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Spetsializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

HP

za přítomnosti: Spetsializirana prokuratura

Výrok

- 1) Článek 2 písm. c) bod i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby měl státní zástupce v přípravné fázi trestního řízení pravomoc k vydání evropského vyšetřovacího příkazu ve smyslu této směrnice, směřujícího k získání provozních a lokalizačních údajů v souvislosti s telekomunikačním provozem, jestliže u obdobného vnitrostátního případu přijetí vyšetřovacího úkonu, jehož účelem je přístup k takovým údajům, spadá do výlučné pravomoci soudce.
- 2) Článek 6 a čl. 9 odst. 1 a 3 směrnice 2014/41 musejí být vykládány v tom smyslu, že uznání evropského vyšetřovacího příkazu vydaného za účelem získání provozních a lokalizačních údajů v souvislosti s telekomunikačním provozem, provedené vykonávajícím orgánem, nemůže nahradit požadavky použitelné ve vydávajícím státě, pokud byl tento příkaz neoprávněně vydán státním zástupcem, zatímco u obdobného vnitrostátního případu přijetí vyšetřovacího úkonu, jehož účelem je získat takové údaje, spadá do výlučné pravomoci soudce.

(¹) Úř. věst. C 413, 9.12.2019.